

LATVAS

No. 24. Metai VII

Birželis-June 11, 1927

1927 vald.
respublikas

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

ŠVENČIAUSIOS TREJYBĖS ŠVENTĖ.

L e k c i j a .

ROM. 11, 33-36.

Dieve turtų, išminties ir žinojimo gilybe, kaip nesuprantami jo teismai ir nesusekami jo keliai! Nes kas pažino Viešpaties mintį? arba kas buvo jo patarėjas? Arba kas davė jam pirmas, kad tam būtų atsilyginta. Nes iš jo, per jį ir jame yra visa; jam garbė per amžius! Amen.

E v a n g e l i j a .

MT. 28, 18-20.

NUO metu tarė Jėzus savo mokytiniam: Man duota visa valdžia danguje ir žemėje. Eikite tat ir mokykite visas tautas, krikštydami juos vardan Tėvo ir Sunaus, ir šventosios Dvasios, ir mokydami juos laikyti visa, ką tik esu jums įsakęs. Ir štai esu su jumis per visas dienas iki pasaulio pabaigai.

DIEVO KUNO ŠVENTĖ.

L E K C I J A .

KORINT. 11, 23-29.

BOLIAI: aš ėmiau iš Viešpaties, ką ir jums padaviau, kad Viešpats Jėzus tą naktį, kurioje buvo išduotas, ėmė duoną ir dėkodamas laužė ir tarė: Imkite ir valgykite; tai yra mano kunas, kurs bus už jus išductas; tai darykite man atsiminti! Taippat ir taurę po vakarienės taidamas: Ta taurė yra naujoji sandora mano kraujuje; tai darykite, kiek kartų gersite, man atsiminti! Nes kiek kartų jus valgysite tą duoną ir gersite tą taurę, jus skelbsite Viešpaties mirti, iki jis ateis. Taigi, kas nors valgo tą duoną ir geria Viešpaties taurę nevertai, tas bus kaltas Viešpaties kunu ir krauju. Todėl teištiria žmogus pats save ir taip tervalgo tos duonos ir

E V A N G E L I J A .

JC. 6, 56-59.

A NUO metu tarė Jėzus žydų minioms: Mano kunas tikrai yra valgis, ir mano kraujas tikrai yra gėrimas. Kas valgo mano kuną ir geria mano kraują, tas pasilieka manyje ir aš jame. Kaip mane siuntė gyvasis Tėvas ir aš esu gyvas per Tėvą, taip ir tas, kurs mane valgo, bus gyvas per mane. Tai yra duona, kuri nužengė iš dangaus. Su ja bus ne kaip su mana, kurios įsų tėvai valgė ir mirė. Kas šitą duoną valgo, bus gyvas per amžius.

tegeria iš tos taurės. Nes kas valgo ir geria nevertai, tas valgo ir geria sau teismą, neatskirdamas Viešpaties kuno,

Tikybos Prasmė.

Visas žmogaus esimas, gyvenimas ir likimas priklauso jo Kurėjui, Viešpačiui Dievui. Šitą savo priklausomybę žmogus reiškia Viešpačiui Dievui supratimu ir meile. Tų reiškinių turinys yra vadinamas tikyba. Tasai žodis tikyba pareina nuo veiksmavardžio tikėti—tikėjimas, tikrenybė, tiesa—ir reiškia Amžinos Tiesos esimą, Kurios išimtinai garbei yra šitas pasaulis ir jame gyvenamas žmogus. Lotyniškai tikyba—religio; paeina nuo žodžio religare — surišti, kas ir reiškia žmogaus ryšį su savo Kurėju.

Žmogus iš savo nuolat atkartojamų veiksmų, sulig jų dorove, sudaro gerą ar blogą įprotį; reiškia—dorybę arba nedorybę. Panašiu budu žmogus iš nuolatinių Dievo meilės pareiškimų sudaro tikybos dorybę. Toji dorybė yra vidurinis kelias tarp dviejų kraštutinių. Lygiai yra ir su tikyba, nes jinai yra lygsvara tarp visiško netikėjimo arba ateizmo (bedievybės) ir netikro tikėjimo.

Kaip žmogus turi įgimtą protą, valią ir pageidimus, taip lygiai ir tikiškinį jausmą. Reiškia, žmogus visiškai niekono nemokomas patsai nujaus esant kokią nors Viršiausią Esybę, Kuriai jisai turi atiduoti garbę ir atsakomybę už savo nedorus darbus. Tai aiškiai pabrėžia garsusis Ciceronas (106-43), sakydamas: “Nėra tokios laukinės tautos, kuri nežinotų ar negarbintų kokios nors dievybės.” (Quaest. Tusc. 2, 19). Ir Plu-

tarchas (46-120) sako: “Apeidamas visą žemės skritulį gali rasti miestų be akmeninių sienų, be mokyklų ir teismų, be gražių rumų ir pinigų, miesto gi, kuris neturėtų dievų ir bažnyčių, dar niekas nematė; ir esmi įsitikinęs, kad greičiau būtų galima įkurti miestas ore, negu atrasti kokį viensėdį ar kaimą be tikybos į kokią nors dievybę.” (Adv. Colot. 31). Kuomet žmogus tą tikiškinį jausmą užslopina, jisai lieka netikėliu. Tai įvyksta trejopu keliu: 1) kuomet žmogus nesugeba logiškai vartoti savo proto (įsitikinęs ateistas), kuomet jisai ištvirksta savo nedorybėse (užslopinęs sąžinės ateistas) ir kuomet jisai apsileidžia savo tikėjimo pareigų atlikime (šiaudinis katalikas). Be šių netikėlių rušių yra dar viena, už visas aršiausia—kuomet netikėlis savo aklame užsikirtime kovoja tikybą; tai yra baisi nedorybė. Tokių žmonių likimas yra skaudžiai nelaimingas.

Yra ir kito kraštutinumo apsireiškimų. Tai nėra per didelis, bet netikras tikėjimas, kuris apsireiškia ligos, klaidos ir piktybės formoje. Liga yra, kuomet žmogus savo silpnu protu, paprastai neturįs jokio aukštesnio mokslo, pradeda mąstyti-filozofuoti; tas skaudžiai atsiliepia į jo protą. Tuomet jisai pradeda matyti visokius apsireiškimus, dvasias ir kartais visiškai išprotėja.

Klaida yra, kuomet žmogus, neturįs gilaus tikybos mokslo pažinimo, elgiasi kaip išmano. Pavyzdžiui imkime

nemokytos italo tipą. Jisai turi kokį nors reikalą. Kad tai jam pasisektų, jisai eina į bažnyčią ir nešasi kartu su savim akmenį. Atėjęs prieš Švenč. Dievo Motinos stovylą, jisai užžibina žvakutę ir, išsiėmęs iš kišeniaus akmenį, grąšina, sakydamas: "Madona, questa Signora! Jeigu neduosi ko prašau, tai Tau bus blogai!" Ne retai atsitinka, kad prašomos malonės negauna ir, atėjęs bažnyčion, sudaužo stovylą. Artinasi kokia nors šventė: iš vakaro procesija, giesmės-dainos, muzika, iluminacijos-raketos — ant rytojaus per šv. Mišias tuščia bažnyčia. Imkime airio tipą. Jisai jokių būdu neužgaus kunigo, niekumet nelenks šv. Mišių, bet tą pačią šventą dieną vakare—girtutėlis. Vienam truksta šulo prote, kitam valioje.

Tikroji tikybos dorybė yra garbinimas Viešpaties Dievo, anot mūsų Išganytojo žodžių, "dvasioje ir tiesoje!" (Jon. 4, 24). Visos pagrindinės dorybės turi rasti atspindžio tikyboje, nes jinais yra visų dorybių turinys. Išmintingas Dievo pažinimas randasi prote, teisingas Jam garbės atidavimas—valioje ir tikras Jo įstatų pildymas—pageidimų tvirtume bei susivaldyme.

Žmogus, atsižvelgdamas į visą pasaulio kurybą, gali nors dalinai suprasti to Kurėjo prakilnumą. Ne veltui psalmių autorius kviečia visą gamtą—saulę, mėnesį ir žvaigždes; žoles, gėles ir medžius; žuvis, paukščius ir žvėris — garbinti Viešpatį Dievą. Ir toji visa gamta, esant kaip jinais yra Dievo galybės, išminties ir garbės reiškinys, atiduoda Jam garbę. Bet tasai žvaigždėtas dan-

gus, toji žydinti, čiuibanti ir judanti gamta nesupranta savo reiškimo. Tos visos gyvos ir negyvos gamtos protu yra žmogus. Jisai pats ir per jį visa gamta tarnauja Viešpačiui Dievui. Prieš Kristaus atėjimą žmogus atnašavo gyvulius, degindamas Dievo garbei aukas. Šiandie Naujame Įstatyme jisai atnašauja žemės vaisius—lauko kviečius ir sodno vynuoges. Jisai šilku, auksu, sidabru ir brangiais akmenimis puošia savo bažnyčiose Dievo aukurus. Tosios pačios bažnyčios savo išvaizda bei grožiu viršija ir pasaulio valdovų rumus. Savo protu žmogus palenkia visą pasaulį atiduoti garbę Viešpačiui Dievui.

Tikrą Dievo meilę parodo teisingumas. Kaip žmogus turi būti teisingas su savo artimu, taip ir su Viešpačiu Dievu. Savo teisingumą Viešpačiui Dievui žmogus pareiškia Jo įstatymų pildyme. Įstatymas gimdo pareigą. Tų pareigų yra įvairių, atatinamai sulig luomu: vai kai turi gerbti savo tėvus, mokiniai turi klausyti savo mokytojų, tarnai — savo šeimininkų, piliečiai — valdžios. Bet visi žmonės, kas jie nebutų ir kur ne gyventų, turi vieną visiems bendrą pareigą — atiduoti garbę ir šlovę Viešpačiui Dievui, pasaulio ir žmonijos Kurėjui. Mums tai sako mūsų protas. Tą patį mums įsako ir patsai Viešpats Dievas, teikdamas savo Dorovės Kodeksą — Dešimties Įsakymų, kuri paaiškina šv. Motina Bažnyčia įsakydama: "Atmink, žmogau, šventą dieną švęsti ir šv. Mišių Joje klausyti!"

J. N.

Tretininkų Žinios.

Tretininkai ir Spauda.

Tretininkai yra rinktinioji katalikų visuomenės dalis. Kiekvienas doras žmogus tretininką pagerbia. Gera, žinoma, kuomet žmogus gerbiamas. Bet toji garbė turi būti užtarnauta. Neužtenka vien būti tretininku iš vardo. Reikia savo darbais parodyti, kad tretininkas yra to garbingo vardo vertas. Gražus katalikiškojo gyvenimo pavyzdys turi būti kartu surištas su darbu Katalikų Bažnyčios naudai. Didžiausią darbą ir naudingiausią katalikams šią dieną tretininkai gali ir turi atlikti, tai besidarbuodami katalikiškosios spaudos platinime.

Spauda, savo platinime ir sekmėse, galima prilyginti didelio miesto vartojamui vandens ežerui. Vanduo iš to ežero traukiamas į miestą didelėmis rynomis po gatvėmis, iš kur jisai išskirstomas triubomis ir triubėlėmis po įvairius namus. Panašiai iš kiekvienos spaustuvės išsiunčiama daugybė raštų — knygų ir laikraščių — kurie įvairiais keliais užplusta mūsų namus.

Miesto gyventojų švara ir sveikata daugiausia priklauso nuo švaraus vandens. Panašiai, jeigu spauda tyra ir švari, jinai atneš žmonėms daug gera, keldama jų protą ir širdis prie visa, kas yra dora ir prakilnu. Tuo pačiu atveju, bloga spauda pagimdys supuvimą ir dorovės sunaikinimą. Kokia spauda — toki žmonės. Todėl niekas negali užginčyti spaudos galybę. Noras skaityti, žinoti visus įvykius ir atsitikimus vis nuolatos plečiasi ir žmonės griebia į savo rankas visokius raštus, koki tiktai papuolė. Dabartinė blogoji spauda yra klaidinanti ir nedoringa spauda, nes jinai skelbia karą tikėjimui, dorai ir visuomeniniam sutvarkymui. Blogoji spauda plečiasi visu smarkumu ir tai,

deja, palaikoma pačių žmonių katalikų.

Blogoji spauda skelbia karą tikėjimui. Jinai šmeižia Bažnyčią, josios esimą ir mokslą, jos autoritetą, valdžią, nutarimus, jos Galvą ir jos tarnus. Toji spauda kovoja tikėjimą kartais atvirai, kartais prisidengusi. Niekina apeigas, pamokslus, pajuokia šv. Sakramentus, ypačiai išpažintį, jungtuves. Juodina visokiais budais dvasiškiją. Vienu žodžiu visa, ką tikėjimas laiko šventu ir dora, toji spauda sumaišo su mėšlu. Kartais taip kvailai tie šmeižtai surašomi, kad net sarmata ir skaityti. Visgi blogos valios ir nevertojantieji savo proto žmonės tai ima į savo širdį ir pradeda krypti į blogą pusę. Ir žmogus, pirmiau buvęs geras katalikas, patsai nepastebi kaip, prisigėręs nedorybės supuvimo, atskyla nuo tikros avijos ir paklysta.

Blogoji spauda griauja dorovę. Visokiais budais teršia pagrindinę dorą, teikdami minčių, paveikslų, drapanų ir visokių kitokių niekniekių, kurie šalina iš žmogaus širdies dorybės pagarbą. Tikrosios doros pamatai griaujami iš šaknų, pajuokiami. Koksai nedoras įvykis plačiai išgarsinamas; jam teikiama daug vietos spaudoje ir palankumo žmonių protuose. Kadangi žmogaus prigimtis yra suirusi, tai šitie nedorybių žiedai daugiau žalos neša žmogui negu užpuldinėjimas tikėjimo. Pas mus dažniau pirmiau pas žmogų sugriaujamas doros gyvenimas ir tiktai vėliau išnyksta jo tikėjimas. Nedorybė ir aistros papuošiamos gražiausiais žodžiais, kad tik patrauktų nekaltą širdį ir ją užnuodintų.

Blogoji spauda ardo ir visuomeninį gyvenimą. Palaikomos tokios organizacijos ir pagerbiamos tokios įstaigos, kurios griežtai kovoja Bažnyčią ir tikėjimą. Valdžioje vietos užima ne toki, kurie yra tų

viėtų verti ir sąžiningai atliktų savo pareigas, bet toki nedorėliai, kurie papirkimais, blogo palaikymu, pereina į valdžią. Suėmę valdžią į savo rankas eina piauti nekaltų žmonių. Tai mes šandie aiškiausia matome Rusijoje ir Meksikoje. Tai būtų atsitikę ir Lietuvoje, jeigu ne tikri Lietuvos sunus būtų paėmę valdžią į savo rankas.

Prieš šitos tai blogos spaudos veiki-

mą ir plitimą tretininkai turi stot petys į petį ir kovoti. Suvienytos spėkos yra būtina reikalingos. Pavieniais mes nieko nepasieksime. Ir niekas negali tiek daug gero parapijoje padaryti spaudos platinime kaip tretininkai, kurie supranta ir nori tą spaudą platinti. Tiktai supraskime savo pareigas spaudos platinime, tai rasime ir budus, kuriais galima katalikiškoji spauda platinti.

JAUNŲ MERGAIČIŲ YDA.

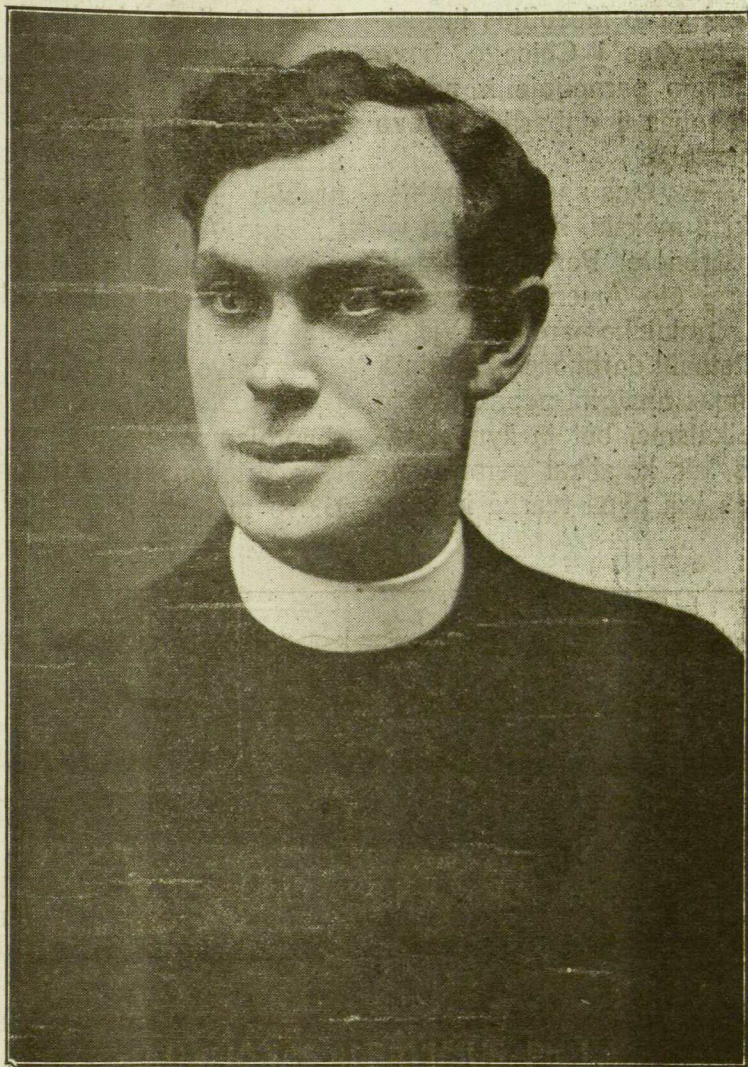
Perskaite labai pavyzdinę straipsnį Tėvo J. Navicko, "Laive" tilpusį, apie motinų meilę ir pareigas, ir man atėjo į galvą kelios mintys, kad, jei motinos visos rupintųsi gerai suprasti savo tikrosios meilės pareigas, ir stengtųsi jas uoliai vykdyti, tai ir savo dukteris prirengtų, kuomet jos gaus pašaukimą moterysten tapti motinomis, kad iš aukšto bent iš dalies suprastų savo pareigas. Kad visos motinos stengtųsi nuo kudikystės savo dukrelėms įkalbėti ir jas išmokyti, kad josios augdamos rupintųsi tik Dievui pamėgti, o ne žmonėms, ir kad tik Dievui pamėgdamos galės gauti Šv. Dvasios įkvėpimus pasiskyrime sau luomo. Kad Dievas niekuomet nežiuri į parėdų madas, ypač į tokių parėdų moterų luomo kaip dabar kad eina vis aršyn, nes šitas amžius tai tinkamai galima užvardinti "bedievybės amžius", nes pirmiau dar buvo mergaičių drapanos nors sulig keliais, jau dabar net aukščiau kelių. Kaip susėda jų eilė traukinyje, tai jau nežinia kur akis pakreipti, o tai motinos pačios prirengia savo jaunoms dukrelėms drabužius. Joms į galvą neateina, kas išgalvoja tas madas, tai aršiausieji Krikščionybės priešai, Paryžiaus socialistai, kurie tampa milijonieriais. Jų tikslas yra, kad kuo daugiau katalikų atitraukti nuo tikėjimo, įtraukti į paleistuvavimo žabangas, tai da-

ro apnuoginimas moteriško luomo! Kad po šituomi žvilgsniu motinų meilė pradėtų susiprasti ir pradėtų savo dukrelėms įkalbėti ir joms parupinti prideramus parėdus, su kuriais norėtų tik Dievui pamėgti, tai jų dukrelės išmoktų gerbti ir guodoti savo mamytės ir jų kalbų neniekintų taip kaip dabar kad niekina.

Kun. P. Saurusaitis.

MALDELĖ.

Dieve, mano Tėve, pareiškimui Tau savo meilės, atlyginimui tavo garbei padarytų išniekinimų, išmeldimui sielų išganymo, tvirtai pasižadų šandie negerti jokio svaginančio gėrimo (nei alaus, nei vynu, nei degtinės). Aukoju Tau šitą prisimarinimą vienybėje aukos tavo Sunaus Jėzaus Kristaus, Kuris kasdien patsai save atnašauja tavo garbei ant mūsų altorių. Amen. (100 dienų atlaidų kartą dienoje Pijus X kovo 29, 1904 m. Kas per visą savo gyvenimą šitokiu budu pakartos savo blaivybės įžadus, kasdie pelnys po 100 dienų atlaidų, o kartą į mėnesį ir per visas dideles šventes pilnuosius atlaidus, kuriuos gali pavesti mirusiems.) Vienus metus taip išlaikęs blaivininku gali be baimės daryti įžadus ir ant viso savo amžiaus. Ir gali tapti nariu Apaštalytės Maldos, sykiu darydamas karžygiškąją atnašą ir tuos atlaidus pelnyti kartu; tokiu budu gali priklausyti prie dviejų dvasinių organizacijų.

KUN. IGNAS ALBAVIČIUS, Ph. L.

Chicago miesto lietuvių sodybos nuolatos didėja, grožėja. Štai ir šią savaitę užbaigiamas sunkus didelis darbas — naujos Dievo Apveizdos bažnyčios pastatymas ir jos pašventimas. Tai nenuilstamo kun. Igno Albavičiaus

pasišventimo vaisius.

Kun. Ignas Albavičius yra gimęs Lazdijų parapijoje, Lietuvoje. Gimnaziją baigė Kaukazo krašte — Novorosijske, kame jo dėdė užėmė aukštą valdininko vietą. Seminariją lankė Seinuo-

se ir paskui Gregoriaus universitetą Romoje. Čia jisai gavo filosofijos licencijs laipsnį. Atvykęs į Chicago, buvo vikaru šv. Jurgio parapijoje ir paskui paskirtas klebonas į dabartinę Dievo Apveizdos parapiją.

Kun. I. Albavičius pasižymi ne tik tai savo aukštu mokslu, bet ir savo visuomenine darbuote. Per keleta metų jisai garbingai ėjo Amerikos Lietuvių Federacijos pirmininko pareigas. Visuose katalikų lietuvių darbuose pirmutinis. Tas darbštumas anaipatol nepakenkė jo parapijos reikalams, bet ją žymiai sustiprino, nes kur katalikai gerai suorganizuoti, ten yra pilna tvarka ir pasisekimas.

Dievo Apveizdos parapijos žmonės galės 12 dieną birželio pasidžiaugti savo darbštumo ir duosnumo vaisiumi. Čia jau stovi viena gražiausių lietuviškų bažnyčių Amerikoje. Šitą bažnyčią minėtoje dienoje pašvęs patsai Jo Eminencija Kardinolas Jurgis Mundelein, Chicago Arkivyskupas. Toms išskilmėms pritaikintą pamokslą pasakys žymus Tėvų Marijonų misijonierius kun. prof. Juozas Vaitkevičius.

“Laivo” Redakcija ir Administracija linki Dievo Apveizdos parapijos darbuotojams, ypatingai jų garbingam Kun. Klebonui ir Asistentams, daug Dievo malonių ir ilgiausių metų!

Nekaltas Kankinys.

(Tąsa)

Antra dalis, matyt, dar neišpirkta, buvo lyg įterpiama tarp pakartotosios pirmos ir atmušamos trečios, kad skaitytojas galėtų turėti visą veikalą. Tai labai teisinga. Paskaičius vieną kurią dalį “Šiaulėniškio Senelio”, negauni nė trečios dalies to, ką gauni, visa paskaitęs. Vienur autorius tik agituoja už blaivybę, kitur jis blaivumą papildinėja kitais geram gyvenimui reikiamais dalykais: pamaldumu, taikumu, mandagumu, pagaliau, logingumu.

„Gyvenimas Stepo Raudnosio“ (gal reiktų pasakyti: Raudonosios)—ta pati blaivybės propaganda, bet pra-

džioje sudaro jau atskirą lyg pajuokiamąją poėmėlę ar istorijėlę.

Visas šias dalis aš perredagavau drauge su savo klausytoju studentu Jurgiu Štuopiu; jis prideramu autoriui pietizmu turėjo padaryti transkripciją, palaikydamas visas autoriaus stiliaus ypatybes; aš paprastu man drąsumu pakeičiau tuos žodžius, kurie dabar vartojamoje raštų kalboje nebeturi vietos ir nebepivalo jos turėti. Autorius man tai, tikiuos, atleis, nes jis makaroniniu savo stilium siekė to, ko prieš 60 metų tokiu budu ir tegalima buvo pasiekti; dabar mes purizmu siekiame to pat tikslo; butent, kad Dovydaičio raštus daugiau

skaitytų, šiuo žygiu — šviesesnės publikos. Juk autoriui turinys rupėjo, ne forma, ne kalba. Kas panorės istorinės teisybės, tas nedideliu vargu galės rasti pirmuosius leidinius.

Stilius čia paliktas, kiek tik gramatiką leidžia, pirmykštis; nebent kada ne kada sukeisti žodžiai genitivus possessivus.

Iš pradžių mes mainėme žodžius, kuriais mes pakeitėm pirmykščius, pažymėti kursyvu; bet pasirodė daugiau busiant vargo, neg naudos. Mums rodės net kalbos istorijai nieko nauja neduoda tokie barbarizmai: nobaženstva, pečius, gaspadorius, šenavoti, kavoti, arielka, pažitkas, koronė, pijokas, pekla, roda, atpuskai, išrožyti, bliudas, spaviednė, kaštavoti, bliužnyti, sielska, ap-sudyti, budavoti, susiedas, dyvytis, smo kavoti, revas, striokas, biliušas, pavietrė, pabažnas, kaštuoti, cnatlyvas, pakuta, gadzinkos, čystas, tykus, služyti, raskažius, plėčka, tručyzna, žėlaunas, parėdai, sirata, smertis, žegnojuos-atsisveikinu, nedėlia, krividyti, žertavoti, cudai, pamietlyvas, sprova, koznadiejas, kulokas, pripotkai, patiešyti, cielas, per gvoltą ir k. t.

Vengdami tačiau perlabai “nususi-nti”, nuo pr. Bugos betariant, kalbą, mes kai kurias svetimybes tyčia palikome, kaip va: mukelė, mada, svietas, susiedėliai, kvorta, čebatai, čeverykos, dušia, katapolis, colunas, procesija, karunka, durna galva, nabašninkas ir k. t.

Penkta dalis “Šiaulėniškio Senelio” — Senelis ištremtas — jau visai kitokio pobūdžio. Aš tą dalį sudariau

iš kun. J. Dovydaičio laiškų iš ištrėnimo, dalimi paskelbtų M.: “Z listow Sybirskiego misyyonarza”. (Iš Sibirijos misijonieriaus laiškų”).

Šie laiškai rašyti lenkiškai ir rusiškai, gražiai literatiškai, lyg tyčia tai kyta spaudai. Kun. Juozo gražiai mokėta lotyniškai, prancuziškai, rusiškai ir lenkiškai; mokėta ir vokiškai. Lenkiškai jo mokėta tiesiog tobulai sulig anų laiškų. Čia jis dar sykį (be lietuviškųjų raštų) pareiškė nepaprastą lengvumą stilizuoti. Ilgiausius laiškus jis rašo, lyg žaisdamas, taip sau, o iš to turi ir turinio daug, ir jausmo gilaus, ir labai griežtos logikos. Inteligentas rašo, tokio gauni įspūdžio, skaitydamas tuos jo laiškus. Tiesa, kad turėjo ir laiko parašyti, niekas nevertė skubintis.

Vis delto ne forma man rupėjo, kai aš pasiryžau šiuos Juozo Dovydaičio laiškus lietuviškai atpasakoti. Mano vertimas — nebe Dovydaičio žodžiai. Man svarbu buvo lietuviui skaitytojui parodyti, kokios mintys, ypač kokie jausmai siautė J. Dovydaičio galvoje ir širdyje, pergyvenant ilgą šešiolikos metų ištrėnimą, atsirandant vis naujame nepaprastame padėjime, į kurį teko taisyti ir maldyti save, kad netektų galva daužyti į sieną iš nepakenčiamo širdies skausmo, pasiilgimo ir — nuobodžio. Kun. Juozas Dovydaitis čia davė tokią gamą tobulai krikščioniškųjų jausmų, pareiškė tokį įdomų savo asmenį, jog, tiesą pasakius, visi tie laiškai juoba tiktų į jo biografiją, kad nebut tokie ilgi ir nebutų jų tiek daug.

Katalikų Pasaulys

MEKSIKA. — Aną dieną Meksikoj užpultas vienas traukinis. Revoliucionieriai išžudė traukinio sargybą — apie 50 valdžios kareivių. Kovos laiku turėjo žūti nemažai ir pašalinių žmonių, kurie vyko traukiniu. Revoliucionieriai, anot liudininkų, iš vagonų žmones pašalino ir traukinį sudėgino.

Po to įvykio Calles valdžios nariai ir šalininkai tuojaus apkaltino Meksikos episkopatą. Girdi, del vyskupų kurstymo tai visa turėjo įvykti. Kai-kas dar paskelbė, kad revoliucionierių priešaky matę du ar tris katalikų kunigus.

Kadangi episkopato kaltinimas nieku nepamatuotas, Apaštalinis Delegatas J. Valstybėms, arkivysk. Fumasoni Biondi, kurs eina ir Apaštalinio Delegato Meksikai pareigas, paskelbė tokį pareiškimą:

“Aš absoliučiai užginu prezidento Calles iškeltą kaltinimą, kaip pranešta spaudoje, kad Meksikos hierarchija yra atsakominga už traukinio puolimą.

“Tas kaltinimas be menkiausio pagrindo. Jis yra kilęs iš Calles vedamos kovos Katalikų Bažnyčiai. Kas skaitė paties Calles pareiškimą, tas galėjo įžiūrėti didelį nelogiškumą ir aitrausią jo atsinešimą į katalikų kunigiją.

“Kadangi trys kunigai buvę užpuolėjų bury, kaip spaudoje paduota, Calles išveda, kad už tai turi būti atsakominga Katalikų Bažnyčia.

“Delto, toks Calles'o išvedimas ir reiškiasi, kokią jis tiraniją panaudoja kodamas Bažnyčią už pačios revoliucijos sukėlimą. Tuo prisidengdamas jis spaudžia vyskopus, žudo kunigus ir parėdo be teismo šaudyti katalikus.

“Jis sukoncestravo į Mexico City šimtus kunigų ir viešai pareiškė, kad juos visus sušaudys, kuomet revoliucija įsigalės ir jam pačiam pasidarys karšta. Šis žmogus, kurs per praėjusius tris mėnesius kuone kasdien nekaltų žmonių krauju sutepa savo aukštas pareigas, kaltina K. Bažnyčią už šiandieninę Meksikoje

padėtį, kokią jis pats sudarė.”

— Calles Meksikoje visas laikas lošė diktatoriaus rolę. Jis pats vienas leido įstatymus, parėdymus ir taisykles. Bet buvo prisidengęs “demokratinio prezidento” skraiste.

Po įvykio Ocatlan, kur revoliucionieriai puolė traukinį ir nukovė apie 50 kareivių, Calles nusimetė skraistę ir formaliai pasiskelbė diktatorium. Esant Meksikoje didžiausiai tvarkei, Calles gali, ką tik jis nori, daryti.

Jis viešai paskelbė, kad nuo šio laiko pakilęs kovon prieš Katalikų Bažnyčią ir noris su Bažnyčia ir milijonais katalikų “pilnai apsidirbti”. Tas reiškia, jis nori Katalikų Bažnyčią Meksikoje visai išgriauti.

Pasiskelbęs diktatorium, jis pradėjo iš Meksikos pašalinti vyskopus. Tukstančius kunigų jis pavedė savo agentų priežiuron. Daugelis kunigų sušaudyta, nemažai jų laikomi kalėjimuose. Tikslu apsaugoti traukinius nuo revoliucionierių, jis parėdė traukiniais vežioti nemažai kunigų.

PRANCUZIJA. — Kovo mėnesio vidury įvyko Paryžiaus vyskupijos parapijų sąjungų kongresas. Jis parodė, kokių gražių vaisių pasiekė tautinė Prancuzijos katalikų sąjunga Paryžiuje. Vyskupijoje šiandien jau yra 166 parapijų sąjungos su 41,000 narių. Jų veikimo sritis siekia nuo grynai tikibinių dalykų iki medžiaginės narių paramos. Prie parapijų sąjungų tikslų priklauso: dalyvavimas viešose procesijose, rėmimas pašaukimo kunigystėn, bibliotekų steigimas, teatrų ir kino filmų rengimas, globa ir parama turinčių daug vaikų šeimų, darbininkų kasos, parupinimas vietų ir tt.

— Likraštis “La Documentation Catholique” (katalikų dokumentai) 1927 m. kovo 12 d. įdėjo Prancuzijos vaikų ir šeimų globos sąjungos pirmininko straipsnį, kuris ragina organizuotai ir patvariai kovoti su nedoringa spauda. Daugelis miestų dar neturi jokios organizacijos, kuri pajėgtų stoti atviron kovon ir statytų katalikų reikalavimus valdžiai dary-

ti atatinkamus žygius. Kiek toji kova svarbi, supranta dabar prancuzų kiekvienas; ilgas metas šeimoje, Bažnyčioje ir mokykloje gerai išauklėtas vaikas trumpa valanda gali netekti viso ką, jis turi aukščiausio—vien dėl to, kad nėra uždrausta platinti nedorovingus, ištvirkimo pilnus raštus. Todel patariama kiekviena mieste sudaryti antipongrafinę sąjungą. Jos valdybą ir komitetą turi sudaryti šeimų tėvai, kunigai, auklėtojai, įtakingi visuomenės asmens, įvairių visuomenės sluoksnių žmonės. Sąjunga kaip tokia turi būti tikra, užregistruota ir teisėta. Tokioms sąjungoms sudaryti esą du keliu: grynai tikiabinės sąjungos vyskupijoje arba tarptikiabinės sąjungos sulig provincijų pasiskirstymo. Patys žmonės, sąryšy su vieta ir kitais santykiais, turi pasirinkti, kas geriau. Kiekvienu atveju reikia artimai bendradarbiauti su kitomis katalikų sąjungomis.

— Paryžiaus Klebonas Bethléeme, energingas kovotojas su šlykščiaja raštija, neseniai buvo kaltinamas ir patrauktas į Paryžiaus teismą. Jis keletą ištisų mėnesių lankė laikraščių kioskas (budeles) ir priešingus bei pavojingus dorovėi raštus atimdavo pardavėjams iš rankų ir sudraskydavo. Tokiu budu jis sunaikinęs keletą šimtų knygų brošiurų ir laikraščių. Dabar jis apkaltintas svetimo turto naikinime ir patrauktas tieson. Už tai jis tapo pripažintas kaltu, remiantis tuo kad nėvienas prancuzų pilietis neturįs teisės būti kitų piliečių teisėju. Pritaikant sušvelnintą bausmę jis buvo nu teisistas sumokėti 11 frankų ir teismo išlaidas. Minėtasis kunigas savo teisinimosi kalboje tarpkita pasakė: "Esti atvejų, kuriuose piliečiai turi ne tik teisės, bet ir pareigos, kesintis ant svetimo turto. Jei aš gatvėje matyčiau žmogų, kuris mažam vaikui siulytų nuodų taure, tai nėkiek nelaukęs atimčiau jam jo taure, nors ji nėra mano nuosavybė. Tokias nuodų taures aš ir naikinau. Tik nuodai, kurie jose buvo, gręšė ne kunui, bet, dėja dar blogiau, sielai, nemirtingajai sielai. Aš norėjau neleisti nuodyti nesubrendusių vaikų sielų šiame mieste".

— Viename žymiausiųjų prancuzų teisininkų kongrese Paryžiuje beveik vienbalsiai pri-

imta visa eilė įstatymų pakeitimų, panaikinti visus įstatymus, nukreiptus prieš tikiybinius ordenus. Tie pasiūlymai, kurie buvo kongrese svarstomi, pilnai supuola su katalikų troškimais.

— Versaliaus vyskupijos dvasiškijos ruošimo darbas paskutiniausiais metais visai džiuginančiai išsivystė. 1912 m. pajamų tebuvo 12.000 frankų. 1914 m. pakilo iki 27.000 fr. Bet tikras šio darbo paaugėjimas pasireiškė tik po karo. Jau 1919 m. suaukotų išplaukų buvo 114.000 frankų, o praėjusiais metais — 432.000 fr. 1909 m. didžioje Seminarijoje tebuvo 57 auklėtiniai, praėjusiais gi jau 129. Mažoji Seminarija dabartiniu metu turi 205 auklėtinių.

— Lijono arkivyskupo Kardinolo Maurin atsišaukimas, kuriame jis ragina vienuolius vėl imtis mokymo darbo, susilaukė karšto pritarimo ir iš bendro auklėjimo bei mokymo sąjungos. Sąjunga parašė raštą, atsakymą kardinolui, kuriame remia jo pastangas: ji sako remianti ir sveikinanti vienuolių grizimą į mokyklas ir pirmutinė padėsianti iškovoti įstatymais užtikrintą laisvę.

ANGLIJA. — Westminsterio kardinolas arkivyskupas Bourne savo gavėnios ganytojiškame laiške uždraudė teikti atgailos ir švenčiausį Sakramentą protestantams. Šis uždraudimas liečia ir taip vadinamus anglokatalikus, kurie dedasi katalikų Bažnyčios dalimi ir noriai lanko katalikų bažnyčias. Kardinolas Bourne atkreipia jų dėmesį į tai, kad visiškai netinka ir neleistina teikti Romos katalikų bažnyčios sakramentus, nėsantiems jos nariams.

VOKIETIJA. — Misių draugija neseniai įsteigta Kėlne. Jos kūrėjas ir remėjas yra Vokietijos katalikų organizacijos, jų tarpe ir tikėjimo platinimo draugijos bei misių sąjungos. Šios misių draugijos tikslas rupintis vandens, sausų kelių ir oro susisiekimo priemonėmis (laidai, sunkvežimiai, orlaiviai) katalikų misijoms, remti misijonierius, misių seseris vienuoles, misių gydytojus, mokytojus ir mokytojas. Draugijos garbės pirmininkas yra kunigaikštis Aloyzas Liuksemburgietis; pirmasis jos pirmininkas yra vyriausis burmistras Dr. Adenauz.

MUSŲ DARBAI

CHICAGO, ILL. Geg. 18 d. po pamaldų įvyko mėnesinis Mar. Kol. Remėjų Chicagos Apskričio susirinkimas. Nors pasitaikęs smarkus lietus sulaikė iš tolimesniųjų Skyrių atstovų atvykimą, bet susirinkimas buvo labai gyvas ir naudingas.

Iš praėjusio sus-mo protokolo paaiškėjo, kad Mar. Kol. Rem. skyriai gana smarkiai darbuojasi. Parėmė Apskritys Kolegijos auklėtinių statomą "Pranašystę", kuri labai gerai pavyko visus kartus; gauta pelno kolegijai daugiau \$400.00.

Atstovai prisiminė 4-ojo Vakar. Vals. Seimo nutarimus, kuriais reginama visos lietuvių kolonijos kurti Marijonų Kolegijos Remėjų skyrius, plėsti jų veikimą, kad galėtume greičiau išauginti reikalingą Kolegijai pastatyti fondą.

Iš prancšimų paaiškėjo, kad 1 skyrius rengia išvažiavimą į Marian Hills 26 birželio. Apskritys tam pritarė ir iš savo pusės nutarė padaryti didelį lietuvių išvažiavimą į Marian Hills 3 liepos dieną.

Šiais metais Remėjų pikniko nebus, nes pasiskirtoji diena pasirodė įvairiais atvejais netinkama, o kitos gauti šiais metais negalima.

Kol. Rem. Seimą tartasi šaukti rudenio, apie spalį m. vidury Chicagoje.

Kol. Remėjų Chicagos Apskirtyje labai daug darbuojasi A. Bacevičius, A. Peldžius, M. Kadzevskis, Ign. Sakalas, B. Jatužis, A. Valančius, P. Dimša, B. Nenartonis, p. Gasparkienė, p. Šiaulienė, p. Vilčiauskienė ir visa eilė kitų žymių Chicagiečių.

CICERO, ILL. Gerb. Klebono kun. H. Vaičiuno ir katalikiškųjų draugijų dėka katalikų spauda gana plačiai išsiplatino po visą Cicero ir apylinkes.

Daug truso, vargo padėjo išrinktoji 47 asmenų spaudos platinimo komisija, bet, rodos, daugiausiai joje darbavosi p. Anastazas Valančius. Garbė Cicera, turint taip veiklius

žmones.

Kolegijos Remėjai:

O. Perekšlytė Phila, Pa.	2.00
P. Gailius Chicago. Ill.	5.00
I. Pocius Melrose Park, Ill.	4.00
J. Danielienė Chester, Pa.	3.00
J. Josiukonis Chester, Pa.	3.00
O. Stamkynienė Phila, Pa.	5.00
A. Žukauskas W. Hazleton, Pa.	3.00
E. Sakevičienė Baltimore, Md.	3.00
O. Šarkauskienė Chicago, Ill.	7.00
K. A. Weisul Norwood, Mass.	3.00
O. Klimašauskienė Lawrence, Mass.	3.00
D. Bartkus Joliet, Ill.	6.00
E. Šiaukienė Bayonne, N. J.	3.00
J. Karalius Baltimore, Md.	3.00
A. Remeikiutė	3.00
A. Kasper, So. Chicago, Ill.	3.00
T. G. Venis S. Boston, Mass.	3.00
P. Kleponis S. Boston, Mass.	3.00
M. Kaminskienė Chicago, Ill.	5.00
M. Čiurinskienė Bayonne, N. J.	3.00
Y. Karpavičienė	3.00
Valerijonas Grinis, Washington Park, Ill.	500.00
Kun. S. Bystrais Sheboygan, Wis.	100.00
Darata Tamošiunaitė Chicago Ill. (Amž. Rem.)	50.00
K. Valaitė Baltimore, Md.	3.00
V. Petruškienė Waukegan, Ill.	5.00
Ag. Kalašinskaitė Chicago, Ill.	5.00
O. Žalionienė Shenandoah, Pa.	3.00
Ropiai Shenandoah, Pa.	6.00
R. Eitavičiūtė Broekton, Mass.	3.00
R. Radzevičiūtė " "	3.00
Al. Vištiniūtė " "	3.00
K. Tribulauskiūtė No. Abington, Mass.	3.00
A. Kazerskis So. Boston, Mass.	3.00
A. Gudukas Worcester, Mass.	3.00
M. Grubinskienė So. Boston, Mass.	3.00

Geradariams nuoširdžiai dėkoja

Remėjų Centras.

(Bus daugiau).

Amerikos Lietuvių Žinios.

— Lietuvos Valstybės atstovas Washington, D. C. ponas Kazimieras Bizauskas šiomis dienomis išvažiavo į Lietuvą. Jisai, kaip pranešama iš patikimų šaltinių, yra skiriamas atstovu į Londoną, Anglijoje.

— Paskirtas Lietuvos valdžios naujas Washingtono atstovybei sekretorius dr. Mikas Bagdonas, Amerikos lietuviams gerai pažįstamas žmogus. Nors kartą ir mes susilaukėme savo žmogaus, kuris su mumis susikalbėtų.

Programas Jubiliejiniui Lietuvos Vyčių Seimui. Pirmadienį iš vakaro priėmimas ir susipažinimas delegatų, svečių ir vietos darbuotojų. Abelno pasilinksminimo iš šokių vakarėlis. Vedėju — Rapolas Juška, vietinės kuopos pirmininkas.

Antradienyje — 9 val. ryte iškilmingos Mišios su asista; pamokslas; 11 val. posėdžių pradžia. 3-čią val. atsilankymas įžymesnių miesto valdininkų ir svečių. Vakare: prakalbos ir koncertas.

Trečiadienyje — 8 val. ryte iškilmingos Mišios su asista, intencija mirusių organizacijos narių. Posėdžiai 9 val. Vakare: operetė: "Concilium Facultatis". Po to šokiai ir priėmimas.

Ketvirtadienyje — 8 val. ryte ekskursantams Mišios. Posėdžiai 9 val. Vakare: vakarienė su programu. Į programą įeis drama ir muzika.

Penktadienyje — 10 val. ryte: išvažiavimas busais į pajurį. Kartu ir aplankymas "City-Hall" ir miesto viršininkų. Vakare: šurum-burum šeimyniškas vakarėlis. Movies.

Šeštadienyje — Poilsio diena: atlankymas New York'o miesto.

Sekmadienyje — 11 val. iškilmingos *Jubiliejinės Mišios* pareiškimui dėkingumo Visagaliui už organizacijai suteiktą palaimą. Jas laikys Newark'o vyskupijos Vi-

karas-Generalis Msgr. Jonas J. Duffy, D. D.

NORTH SIDE, CHICAGO, ILL. Šv. Mykolo par. per keletą metų sėkmingai darbuosiu kun. Al. Baltutis. Čia jisai pastatė ant kojų visas draugijas, suorganizavo jas į galingą Federacijos skyrių, platino katal. spaudą, buvo viso veikimo ašis. Užtat labai North Sidiečiai gailisi, atsisveikinę su savo klebonu, paskirtu kurti naują didelę lietuvių parapiją Marquette Park'o apielinkėje.

— Nesenai Amerikoje iššvesti du jaunikaičiu kunigais: balandžio 22 dieną Chicago arkivyskupijos seminarijoje iššvestas kunigu Petras Gasiunas iš Šv. Antano parapijos, Cicero, Ill. Jo primicijos įvyko Atvelykio sekmadienyje; gegužio 20 dieną Bostono arkivyskupijos seminarijoje kunigu iššvestas Steponas Kneizys-Tarvidas, daugelio dramatinių ir šiaip jai įvairių veikalų rašytojas ir vertėjas. Jisai savo primicijas laikė 22 d. gegužio m. šv. Petro bažnyčioje, South Boston, Mass. — Abiem Viešpaties vynyne darbuotojam linkime geriausių sekmių!

— Šiomis keliomis savaitėmis įvyko daugelis permainų lietuvių kunigų tarpe įvairiose parapijose. Bostono arkivyskupijoje: kun. Pranas Juras, Lawrence parapijos vikaras, paskirtas į Lowell klebonu; kun. Pranas Strakauskas iš Bostono perkeltas vikaru į Lawrence. Kun. Stanislovas Kučas iš Lowell perkeltas į Boston. Cleveland parapija dabar gavo du vikaru: kun. Gelumbis persikėlė iš Buffalo vyskupijos ir kun. Smilgius iš Covington, Ky., vyskupijos. Philadelphijos arkivyskupijoje į Coaldale klebonu atėjo Baltimore parapijos vikaras kun. Pranas Mockus.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Kuomet laidojamas numirėlis ir skambinama varpais, ar yra kokia nauda dėl numirėlio sielos, ar tai daroma vien dėl žmonių? *Sheboyganietis.*

ATSAKYMAS. — Varpo balsas yra gyviems, kad jie girdėtų ar atmintų, jog reikia už mirusius pasimelsti, jog ir jo gyvenimas yra tiktai laikinas, kad ir jam kartą varpas užskambys. Šuo tai tikslu bažnyčiose vakare, paskambinę „Viešpaties Angelas” suskambina tris kartus didžiuoju varpu už tuos, kurių niekas neatmena, bet kurie reikalauja mūsų maldų. Todėl girdėdami varpo balsą, kuomet skambinama už mirusį, visuomet katalikas žmogus turėtų sukalbėti bent vieną Sveiką Mariją ir Amžiną Atsilį.

KLAUSIMAS. — Ar motina su bureliu vaikučių turi didesnę garbę pas Dievą už prastą moterį, neturinčią vaikų?

A. B., „L.” Skait.

ATSAKYMAS. — Taip. Vaikučiai šeimoje, — tai Dievo palaima. Gera motinėle juos beaugindama turi daug vargo, bet ji žino, kad augina Kristaus Bažnyčiai narius, Dangui gyventojus, kurie gerai išauklėti padidins Dievo garbę ir bus savo tėvelių pažiba ir senatvėje parama. Prasta moteris iš savo kaltės neturėdama vaikučių Dievo palaima nesidžiaugs.

KLAUSIMAS. — Kodėl kartais atsitinka, kad geras katalikas ir visą gyvenimą prašęs Dievo be šv. Sakramentų nemirti staiga miršta, o koks nedorėlis pabigoj atsiverčia ir dailiai prie kunigo miršta.

A. B., „L.” Skaitytojas.

ATSAKYMAS. — Nei žmogaus mintys ir jo širdis, nei Dievo teismai nėra žmonėms žinomi. V. Dievas nori visų išganymo ir laimės. Visą gyvenimą gerai gyvenęs katalikas, beabejoj gerai numirs,

nes koks gyvenimas, tokia mirtis, o blogai gyvenęs, jeigu bent prieš mirtį susikaltimų, gailėstingas V. Dievas suteikia tikro atsivertimo malonę.

KLAUSIMAS. — Kodėl šandie taip smerkiama spauda? Juk ten randi visokių įdomių žinių iš viso pasaulio, gražių aprašymų. Ir vis girdime, kad reikia būti atsargiai su spauda. Kodėl taip daroma?

J. L., Philadelphia, Pa.

ATSAKYMAS. — Tiesa, kad šandie smerkiama spauda, nes jina to verta. Pažiūrėkime kiek šandie Amerikos laikraščiai prirašo visokių nesąmonių apie įvairius dalykus, bet apie svarbiausius žmogui reikalingus klausimus visai mažai žinių teteikia. Prisžiūrėkime tai spaudai arčiau. Šandie Amerikos spauda daugiausia vietos pašvenčia šiems klausimams: 183 eilutes įvairiems prasikaltimams, 82 eilučių žmogžudystėms, 203 divorsams, 474 bendroms žinioms, 167 vietinėms žinioms; 1,178 eilučių sportui ir radijui; 554 eilučių gražuolių parodoms ir kontestams; 132 eilutes svetimų kraštų žinioms; 4,071 apgarsinimams; 243 eilutes arklių ir kitokių grožybių parodoms; 144 eilutes editorialams; 1,848 įvairių žinių ir biznio skyriams; ir 355 eilutes apysakoms, kuriuos toli gražu nepakelia žmogaus širdies ir netobulina jo jausmų. Tai Amerikos kasdieninio laikraščio turinys. Kiek jis vertas lengva spręsti.

KLAUSIMAS. — Ar daug žmonių per dieną numiršta?

V. N., Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. — Per vieną parą miršta 150,000 žmonių. Reiškia į vieną minutę 100 žmonių. Šitas reiškinys turi mus paraginti dažnai už mirštančius melstis, nes ateis ir mūsų minutė, kurioje tarp kito šimto žmonių ir mes patys busime.

Lietuvos Žinios

Alytus. Čia atsidarė spaustuvė, taigi ir gyvenimas pažengė pirmyn. Tuoju pradėta leisti Dzukijos šaulių reikalams skiriamas laikraštis "Dainavos Šaulys". Liaudininkai žada leisti savo partijos laikraštį.

Vieša padėka. J. E. Nuncijus L. Schioppa, atsilankydamas geg. 5 d. Marijampolėje, suteikė Vargdienių Seselėms gausią auką jų globojamųjų vargšų naudai. Už tokį šventojo Tėvo atstovo nepaprastą palankumą ir rupestį mūsų reikalais reiškiamame nuoširdžios padėkos.

Padėka. Vilkaviškio kariuomenei Velykų šventėms suaukojo skanių maisto produktų ir 306 litus pinigais. Vilkaviškio Kurija paaukavo 80 litų. Ukininkų Sągogos bankas 70 litų. Visiems aukotojams tariame širdingą ačiū.

Vilkaviškio apyl. L. K. Moterų Dr. Valdyba.

Pradžios mokyklos choras. Gražiškiai (Šakių ap.). Gražiškių kaime yra koplyčia. Š. m. balandžio mėn. 25 d. toje koplyčioje buvo šv. Morkaus atlaidai. Seniau per pamaldas šioje koplyčioje giedodavo keli kantarai. Šiomet nutilus seniams, pasigirdo gražus pradžios mokyklų vaikų choras. Dieve duok, kad visos Lietuvos pradžios mokyklų mokytojai vaikučius taip gražiai išmokintų giedoti.

Doros netekusių žmonių darbas. Šilių Suoda (Mažeikių apskr.). Čė atsetėka biauros neduorų žmonių darbas.

Balondė mienesie untruo deino, aštuntuo valunduo vakarą septynė plieška-galvažodia, apipliesė Šilių Suodos ukininką, Partonąsą Jozomą, atimdama iš anuo septynės tukstantės litų er nušovė pri P. Jozomą siuvusį siuvieji Gabrij. P. Jozomą dėdėlia sumoša.

Plieška-galvažodia struopia eeiškome.

Užmušė vilką. Varnupiai (Marijampolės ap.). Vasario mėn. to pat kaimo vaikas Jurgis Burdulis ėjo į palias šluotų, bet ištikus pugai užėjo į laukuos esantį tvartelį. Tuo tarpu iš kažkur atbėgo vilkas ir per pamato skylę įlindo į tvartelį. Burdulis nedavė vilkui nė apsisukti, nutvėręs branktą užmušė. Vilkas iš to tvartelio pereitą vasarą išnešė apie tris eriukus. Ukininkai Burduliui už tai dėkingi.

Pavasarininkų konferencija. 22 gegužės buvo Vilkaviškio rajono pavasarininkų metinė ir drauge jubiliejinė konferencija Vilkavišky. Vakare 21 gegužės valdybos nariai darė pasitarimus. 22 gegužės, sekmadienį, 9 val. ryto J. E. vyskup. Reinys laikė iškilmingas pamaldas ir pasakė pamokslą. Po sumos buvo susirinkimas, pasitarimai ir paskaita apie "Pavasario" 15 metų darbuotę.

Prienai. "Pavasario" Rajono valdyba suruošė gimnazijoje bal. 18-19 d. vadams-kursus. Kursuose įdomiai dėstė: p. A. Dubinskas, p. K. Balkunas, prof. Kuraitis, prof. Eretas, klierikas Alb. Krvelis ir studentai-ės: J. Jakučionis, Pr. Barzdžius, Labanauskaitė. Kursuose dalyvavo daugelis aplinkinių atstovai kuopų; Škėvonių, Mačiunų, Prienlaukio, Birštono, ir kt. Visi nutarė vykti į "Pavasario" 15 metų jubiliejaus kongresą.

Valančiaus liaudies universiteto skyrius. "Pavasario" rajono valdyba 13 balan. š. m. nutarė steigti Valančiaus liaud. un-to skyrių Vilkavišky. Pakvietė žymiausius Vilkaviškio darbuotojus lektoriams.

Per vasarą šventadieniais bus daromos paskaitos populeraus turinio. Žiemai numatyti kursai. Iškilmingas univ-to skyriaus atidarymas įvyko sekmadienį 8 d. gegužės 1927 m.

Didelis Marijonų Remėjų
 Chicagos Apskričio
 IŠVAŽIAVIMAS

— Įvyks —

Nedėlioje, Liepos-July 3 d. 1927

MARIJONŲ UKĖJE

Visi ruoškitės iš anksto. Visos informacijos
 bus paskelbtos vėliau.

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą
“DRAUGA”

“Draugo” kaina metams Lietuvon
 \$7.00; pusei metų \$4.00

“DRAUGAS”

2334 So. Oakley Ave.
 CHICAGO, ILL.